

De Samvirkende
Invalideorganisationers
Ungdom

Til Folketingets Socialudvalg

Den 18. marts 1991

Vedr. : Lovforslag L 62

Regeringen genfremsatte i januar det lovforslag, som blev til i en mørk natte-time i september sidste år.

De Samvirkende Invalideorganisationers Ungdom skal i den anledning bemærke følgende:

I § 16 omtales de nye ankenævn, som er tænkt nedsat i hvert amt til erstatning for den nuværende struktur af ankeområdet.

Vi har på det overordnede plan intet imod at diskutere en forenkling af ankesystemet, således at de nuværende 2 amtslige nævn bliver til en fællesinstans.

Når dette er sagt, må vi klart tage afstand fra den foreslåede sammensætning af det nye nævn.

For det første vil bemandingen blive *kraftigt beskåret!!!*

Hvordan har man forestillet sig at 3 personer skal kunne klare de nuværende 2 nævns funktioner???

For os at se vil dette medføre en yderligere forlængelse af behandlingstiden, hvis sagerne skal behandles på et nogenlunde forsvarligt niveau!!!

For det andet mener vi ikke, at brugerindflydelsen er tilstrækkelig, idet det kun er ved behandling af specielle sager, at brugerne er med ved bordet.

Vi foreslår derfor, at nævnet får udvidet sine ressourcer betydeligt!!! F.eks. at brugerne er permanente medlemmer, at nævnet bliver udvidet til min. 10 personer med ligelig fordeling imellem det offentlige og brugerne.

Vedr. § 33

Vi må på det kraftigste tage afstand fra denne grove besparelse, som vil ramme vor gruppe meget hårdt.

Det kan ikke være meningen, at pensionsan-

søgerne indirekte skal betale for det offentliges forbrug af tid.

Det må være helt oplagt, at en pension må tilkendes og udbetales fra ansøgningstidspunktet, dvs. det tidspunkt hvor invaliditeten opstår.

Det er ikke rimeligt, at éns handicap skal gøres til genstand for kommunal budgettænkning.

Vedr. § 20 og 21

Her foreslås det, at kommunerne overtager kompetencen til at træffe afgørelse om ret til pension.

Med hensyn til de behovsbetingede førtidspensioner er vi af den overbevisning, at kommunerne med nogen støtte og tilførelse af ressourcer vil kunne overtage kompetencen, uden at de berørte parter bliver forfordelt.

Men når det drejer sig om de helbreds-betingede (læs: invalidepensionerne), må vi klart tage afstand fra forslaget. Med det kendskab, som vi, brugerne, har til de forskellige kommuners praksis, må vi forudse rent kaotiske tilstande på området.

Som det er nævnt i flere rapporter, er der stor forskel ud over landet på den sociale indsigt og deraf følgende indstillingspraksis, og får kommunerne »hånd og halsret« over dette område, vil vi på invalidepensionsområdet opleve en forskelsbehandling, som vi skal helt tilbage til de gamle sogneråds dage for at sammenligne.

Vi foreslår derfor, at pensionsområdet igen bliver adskilt, således at de behovsbestemte pensioner bliver skilt fra invalidepensionerne.

Vi foreslår, at kompetencen til at tildele invalidepension forbliver i amtsligt regi, således at der tilsikres en nogenlunde ligelig behandling af denne gruppe. Dette vil også medføre, at ekspertisen forbliver intakt.

Vedr. invalidebilsområdet